

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhöz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
 Hat hóra 2 frt 50kr.
 Három hóra 1 frt 25 kr.
 Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
 Egyes számok 12 krajával kaphatók
 a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyházas petit-sor egyszeri közlésért 7 kr.
 kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 kr. ártalmú.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 krajás.

A nyitásban:

minden négyházas garmond sor díja 15 kr.

Velünk összeköttetésben levő hirdető-irodák, elő-
 szetők, vagy a gyakori hirdetések tetemes díj
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adódnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer.

— vasárnap reggel. —

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba

(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Rimély Károly.

Rimély Károly, besztercebányai megyés püspök a múlt héten ötven-
 éves áldozására alkalmából Rómában
 hálaadó szentmise áldozatot mutatott
 be. Püspöki megyéje, ugy szintén Bars-
 vármegye is, melynek egy része szin-
 tén az ő megyéjének területébe esik,
 megragadta az alkalmat, hogy tiszte-
 letét, szeretetét imponzans módon kife-
 jezze a nagyérdemű tudós főpap iránt.

1848. június 21-én szentelték fel
 őt az Ur szolgáivá. S azóta ötven
 esztendő telt el nemes hivatásában.
 Erre az ötven esztendőre nemes büsz-
 keséggel tekinthet vissza a szeretett
 főpásztor; erről az ötven esztendőről
 a legmélyebb tisztelettel és kegyelettel
 emlékezünk vissza mindenkoron, mert
 ez az ötven esztendő életpályája a leg-
 ragyogóbb színekben tárja elénk az ő
 fennkölt lelkületét, tudományos szelle-
 mét, páratlan jó szívet.

Mint káplán, később a bécsi Páz-
 máneum tanulmányi felügyelője, igaz-
 gatója, boldogult Rudolf trónörökös
 magyar nyelv- s irodalom tanára, majd
 lekéri apát és pozsonyi plébános min-
 denkor hűveinek igazi atyja, a közjóté-
 konyság egyik apostola, a szeretett
 magyar haza lelkes polgára s a pap-
 növendékeknek tanulmányaikban ne-
 messzívű támogatója volt s az maradt
 akkor is, a midőn 1893. évi június
 6-án a püspöki méltóságra emelkedett.

Az ő ötven éves életpályája jobban
 kidomborítja az ő érdemeit minden
 szavaknál. Ritka jubileum ez, a nemes
 szívi cselekedeteknek, áldozatkészség-
 nek, a közérdek előmozdításának s a
 jótékonyágnak egy hosszú sorozata ez,
 mely követendő példányképpül állítja
 őt majd a késő utókor elé.

Tisztelettel hajlunk meg a szere-
 tett főpap elévülhetlen érdemei előtt,
 szívünk mélyéből üdvözljük őt ritka
 jubileuma alkalmából. S hálát adunk
 a mindenhatónak, hogy szerencsések

vagyunk öt hazánk főpapjai közé szá-
 míthatni.

Nem élünk reminiscenciákkal, nem
 soroljuk elő az ő jellemének azon meg-
 nyilatkozásait, melylyel szeretetünket
 megnyerte; nem hozzuk fel az ő tu-
 dományos működését, melylyel beiga-
 zolta, hogy nem csak méltóságra, de
 tudományra nézve is elsők közé tar-
 tozik, csupán ragaszkodásunkat és sze-
 retetünket akarjuk tolmácsolni azon
 a ritka évfordulón, melyet nála iga-
 zabban senki sem ünnepelhet.

Barsvármegye közönsége nem csak
 a szeretett főpapot, de azon férfit is
 tiszteli benne, ki a vármegye kebelé-
 ben lakván, annak közügyei iránt min-
 denkor a legmelegebb érdeklődést ta-
 nusította, a kiből mi barsmegyei pol-
 gárok a közérdek diadalra juttatása
 iránt folytatott küzdelmeinkben min-
 dig vezérüket, jó példával előljáró
 lelkes apostolunkat láttuk.

Kétszeres öröm nyilatkozik meg
 tehát szíveinkben az ő jubileuma al-
 kalmából. Hálával és szeretettel gon-
 dolunk mindenkor az ő támogatása és
 működésére.

A magyar nemzeti kultúra az ő
 püspöki megyéjében benne találta fel
 lelelkesebb pártfogóját. Mondják, hogy
 az ő püspöki megyéjében van a leg-
 több meghódítani való terület nemzeti
 kulturánk számára. Lehet, nem vitat-
 juk; de tudjuk, hogy az ő védő szár-
 nyai alatt szépen virágozik nemzeti
 művelődésünk s a magyarságnak nyert
 ügye van ott, a hol az ő főpásztori
 hatalma segíti diadalra emelni kultu-
 ránk zászlóját.

Az ünneplőkkel mi is tiszta szívből,
 örömmel ünnepeljük az ő jubileumát.
 Koronázza meg a Mindenható hosszú
 élettel, szilárd egészséggel az ő mű-
 ködését, hogy lehessen ezután is az, a
 mi eddig ötven esztendőn át volt, igazi
 magyar pap, a szegények és hűvek
 istápolója, nemzeti kulturánk előhar-
 czosa s közérdekeink lelkes támogatója.

Nem olvastja fel szerelmem,
 Sem a szó, sem a sohaj!*

— Szegény ifju jó barátom
 Itt szörnyű nagy a hiba
 S még borzasztóbb, hogy e bajra
 Irt nem tart a patika.

Egyet mondok mégis Önnel
 Hátha tán segítenél,
 Nézzen szerte a világban,
 Szép kis lány van még elég!

És ha ennél jégre bukkant,
 Többnél égő tüzre lel,
 Mert a jégsziv ritka holló,
 Tüzet rejt a nőkebel.

Ámde aztán jól vigyázzon,
 Mert a tűz veszélyesebb! . . .
 Nem gyógyul, ha ettől érte
 Sohasem szívében a seb!*

Torbágyi.

A vén leány.

Csak két barátja volt: az emlékezet
 és a magány.

Kis falusi lakában édegelt csendesen.
 Napjai egymásután hasonló nyugalomban
 zavartalanul teltek el. Vén leány volt, ke-
 zei vékonyak, kiaszottak, haja tiszta fehér
 arca ráncos, de szemében még volt vala-
 mi bánatos boru, ajkain a néha-néha végig-
 rezdülő fájdalmas mosoly . . . Mindenki jó-

Ünnepek a század elejéről.

Nem lesz talán érdektelen megemlé-
 kezni régen lezajlott ünnepekről, a
 melyek II. Ferenc osztrák császár és ma-
 gyar király uralkodása alatt, a birodalmi
 székvárosban, Bécsben tartattak.

A párisi békekötést 1814. május 30-án
 irták alá.

Ferenc császár és király vágyott már
 haza otthonába, azonkívül mint háziurnak is
 kellett sietnie haza, miután I. Sándor orosz
 czárt és Frigyes Vimos porosz királyt, szö-
 vetségeit meghívta, hogy látogassák meg
 Bécsben.

Ez a meghívó volt különben a bécsi
 kongresszus alapja, mert az osztrák császár
 azt óhajtott, hogy székvárosában beszél-
 hesse meg szövetségeseivel a párisi béke-
 szerződés egyes pontozatait.

Egy negyedszázad óta folytonosan suj-
 totta a sors II. Ferencet, most tért elő-
 ször haza Bécsbe, mint győző.

Trónralépe össze volt kötve a nagy
 francia forradalom zavaros idejével, aztán
 rövid időközökkel leszámítva, folytonosan
 háborukat viselt.

Most azonban eloszlottak a felhők, a
 melyek a „Felix Ausztria“ szerencsecsillagát
 elborították, s 1813-tól egész 1814-ig min-
 den csatamezőn győzelmeskedtek az osztrák-
 magyar fegyverek.

1814. június 15-én érkezett meg Fe-
 rencz császár és király Schönbrunnba kísérve
 a cseh nemes testőrségtől, mely az egész
 hadjárat folyamán fedezetét képezte.

Bécs és környékének lakossága impo-
 zans módon fogadta az uralkodót és ezren
 meg ezren, férfiak, nők, gyermekek tola-
 kodtak kocsijárához, csókolva kezeit, ruhája
 szegélyét és „a császár mindent hagyott ma-
 gával tenni“, a mint ez irva áll Richter József
 irataiban, a ki akkor egyike volt a legked-
 veltebb osztrák írónak és különösen „Egy
 eipeldanerai ifju levelei Kagazuban lakó só-
 gorához“ című krónikaszerű följegyzései
 voltak igen olvasottak.

Június 16-án tartotta II. Ferencz ünne-
 pies bevonulását Bécsbe. Gyönyörű nyári

nak, szelidnek ismerte, szerette ifju, öreg,
 jó szíveért, szíves szavaiért, bánatos arczá-
 ért.

Késő ősz van. A falu utcájára köd fe-
 küdt és nemsokára rájött a sötétség. Min-
 denütt néma csend honol, csak a szél sivi-
 tása hallatszik.

A vén leány szobájában ül. Halkan mor-
 zsol néhány szót, azután csendes gondolko-
 zásba merül. Elgondokozott. Meghalok nem-
 sokára, meghalok nyugodtan . . . Hosszu
 haldoklás után egy boldog percz a halál.

Hetven év repült el fejem felett, hetven
 év! Lelkemre, mint köd a fehér lepellel le-
 borított téli mezőségre, régen leborult a bá-
 nat sötétje, az életem nem volt virág, mely
 nyílt és elhervadt, hanem száraz levél, mely
 régen, évtizedek előtt ehullott fájáról és ott
 a fa tövében az idő porlasztotta el . . . a
 szívem csupa bánat, életem sivár, rideg, ma-
 gányos, az emlékezet egy temető, melyben
 régen lenyugodtak szeretteim, barátaim, min-
 denki, akit ismertem, aki életem perceit vi-
 dámmá, boldoggá tette; felette mint köd bo-
 rong az első sze elem, régi tündéralom és
 felbolygatom az alvók csendes nyugalomát.

Nemsokára én is odaköltözöm hozzájuk
 és boldog leszek. De boldog, aki meghalhat
 ifjan, kéjes gyönyörrel, kéjes boldogtalan-
 sággal s én most leszek boldog, most ami-
 dön szívem, lelkem minden vágya, reménye,
 szenvedése meghalt.

— Jöjjetek el ide mind, ti, akik életem-
 ben szerettek, jöjjetek el még egyszer, lá-

nap volt és a mélyen kék égen egyetlen
 felhőske sem látszott.

Az uralkodó kora reggel érkezett a
 Theresianumba, a hol mindenki összegyűlt
 a ki kíséretéhez tartozott.

Innen tíz óraker indult el a menet, élén
 a nemes apródok- és asztalnokokkal, utánuk
 következett Alsó-Ausztria küldöttsége Diet-
 richstein gróf vezetése alatt, aztán a titkos
 tanácsosok, mind lóháton, csatlósoktól kísérve.

Az uralkodó maga is lóháton ült és
 drágakövektől ékes vert arany pikkelyekkel
 díszített lószerszámja úgy csillámlott a nap-
 fényben, hogy lehetetlen volt sokáig rá
 nézni. Kíséretében voltak az összes főher-
 czegek ugyancsak lóháton.

A Theresianumból, az akkor még fenn-
 állt Kärntnerthorig élő fákat ültettek és az
 utcák, a merre csak a menet elvonult, a
 legszebb virágokkal voltak behintve.

Az akkori bécsi újságok élénk színek-
 kel festették a bevonulás pompáját és az
 akkori bécsi angol nagykövet Sir Frederik
 Lamb, így irt róla Londonba Lord Castlere-
 aghnak: „Tegnap nyárelő 16-ik napján vo-
 nult be a császár, bevonulásának pompája
 mindazt fölülmulta, a mit e nemben éle-
 temben láttam.“

A mi legjobban meglepte a hidegvérű
 angolt, az a bécsiek rajongásának vehemen-
 czája volt, a miről így emlékezik fentebb
 nevezett lordhoz intézett levelében:

„ . . . A nép imádjá a császárt, de
 rajongása jobban hasonlít a gyermek atyja
 iránti szeretetéhez, mint ahhoz az érzelem-
 hez, a mi egy népet uralkodójához köt . . .“

Az uralkodó kíséretében különösen fel-
 tűntek Albert, tescheni herczeg és Colloredo
 herczeg, a kik daczára, hogy jóval tul vol-
 tak a hetvenen, mégis lóháton vettek részt
 a farszto ünnepi menetben.

Tudvalevőleg II. Ferencz rendkívül jó
 lelkű, nagyon egyszerű ember volt, a ki
 nem szerette a szereplést és különösen fázott
 a nyilvános beszédek tartásától. Ezt ez al-
 kalommal is elkerülte, a mi nagyon feltűnt
 egy jelenlévő francziának. Meg is irta azon-
 nal Párisba, hogy „különös volt, hogy üd-
 vözlő beszédek sehol sem mondattak és mi-

togassatok meg utoljára, mert jön a vad
 fegeteg és a semmiségbe sodor, mint az
 elfonyadt, elsárgult levelet.

Rázzad csak bőszi vihar, rohanj! Lel-
 kem már nyugodt, már tiszta. Keblemben
 jövő melegt érek. Elmulok, meghalok
 csendesen. nyugodtan, mint a gyermek, aki
 nem tudja még, miért jó neki meghalni?
 Elmulok, mint a száraz levél, mint a fa,
 melyet megfosztottak galyaitól és régen kor-
 had . . . Megha'ok!

De először eltemetem életem emlékeit,
 ismét elsirdogálok rajtuk, hiszen ez olyan
 jól esik az én öreg szívemnek. Velem együtt
 megszűnnek azok is, eltemetem, elrejttem a
 rózsákat, melyek pirossága eltűnt, mint
 arcom üdesége; az elsárgult csokrokat,
 szalagokat, összezugorodott virágokat, me-
 lyek elporladoznak, mint minden vágyam,
 minden emlékem, egész életem.

* * *

Tizenhat éves volt . . . pirosrózsabimbó,
 viruló virág. Kis ábrándos, pajkos leányka.
 A lánykaálmok rózsaszínű ködkepei lelkét
 betölték a boldogsággal, kebleben zsongtak
 az érzelmek s mint kis méhek szállottak
 virágról virágra, minden kis apró csecsebe-
 csét, aprócseprő dolgot bearanyoztak ked-
 ves szeretettel. Tizenhét éves volt amidőn
 először beszélt avval a komoly arcú, lán-
 goló szemű fiatal emberrel, ki neki mond-
 hatatlan fájdalommal beszélt a rossz világ-
 ról, boldogtalanságról, közeli halálról . . .
 Beteg volt nagyon és az a tizenhat éve,

TÁRCZA.

Az ifju szíve.

— „Orvos ur az Isten áldja
 Gyógyítsa meg szívemet,
 Beteg, de a baja, vágya
 Nem tudom, hogy mi lehet?!“

Néha, mintha örült lenne
 Perzsel, éget, fellobog,
 Nedve felszáll a fejembe
 Keblem veri s úgy dobog.

Máskor aztán oly ijesztő!
 Meg sem mozdul a helyén
 Érzéketlen, dermedt, mintha
 Meghalt volna a szegény!

Orvos ur az Isten áldja
 Gyógyítsa meg szívemet,
 Beteg, de a baja, vágya
 Nem tudom, hogy mi lehet?!“

„Hm! hm! nagy baj,“ — szölt az orvos —

„Hány tavaszt élt mondja csak?!“

— „Mit tagadjam husz esztendő
 Sulya nyomja vállamat!“

— „Van-e leány ismerőse?!“

„Nincs! . . . azaz hogy . . . egy akad!“

„Szölt-e neki a szívről?“

„Szöltam vón, de nem szabad!“

„Szöltam volna, ah de keble

Nem szívet — jeget takar,

kor a fehér ruhába öltözött bécsi hajadonok küldöttségének vezetője rövid beszéd kíséretében gyönyörű rózsacsokrot adott át a császárnak, — ez több ízben meghajította kissé magát, megsimogatta a piruló lányka arcát, — de egyetlen egy szót sem mondott.

Az uralkodó neje a menetet Antal főherceg Singerstrassei palotájának egyik ablakából nézte, aztán átment a Szent István templomba, a hol résztvett a nagy ünnepi istentiszteleten.

A Te Deum Laudamus után a menet hasonló rendben, mint megérkezett, ismét elindult és betért végül a császári Burgba.

Este a várost fényesen kivilágították s a transzparentek, mind az uralkodót dicsőítették.

Egyik transzparenten következő mondas volt lángbetűkkel olvasható: „dicséret Atyának és fiúnak, az emberiség megváltására fölládozta az atya a Fiut. Európát megváltandó Ferencz leányát adta oda. Tisztelet az atyának és leányának!

Ez a mondas arra volt gyöngéd célzás, hogy II. Ferencz leánya, Mária Lujza kezét Napoleonnak nyújtotta, hogy a szoros családi összeköttetés által is biztosítsa Európa békéjét.

Az ünnepi bevonulás után két nap mulva, megjelent Ferencz a színházban. A régi Kärntnerthor — színház tündéri fényben uszott ez alkalommal és egy allegorikus drámai színjátékot adott elő, „A jövő képe“ címmel. A darab telve volt a multra és a jelenre vonatkozó passzusokkal. Az udvari páholyban megjelent a fejedelmű is, a császári főhercegek, és főhercegnők, a többi páholyokat pedig elfoglalták a diplomáciai testület, a katonai és polgári méltóságok, az osztrák és magyar arisztokrácia.

A közönség minden passzusnál, a mely a császárra vonatkozott, perczekig tartó viharos „Hoch“-okban tört ki, az udvari páholy felé kendőket lobogtattak, az asszonyok sirtak örömlükben és az uralkodó pár folyton mosolygott és hajlongott s II. Ferencz jobbát szívére szorítva, integetett fejével hű bécsi népe felé.

A kongresszus alatt egyik ünnepség a másikat érte és különösen nagy fényt fejtett ki a fent lévő magyar arisztokrácia.

Eszterházy Miklós herceg akkori gárda kapitány, egy egész vagyont pazarolt el a bécsi kongresszus idején, traktálva, szórakoztatva az idegen katonai méltóságokat. Ez volt az az Eszterházy, a ki a hirneves

Eszterházy-képtárat alapította, s a kinek kis-martoni udvari zenekarát Haydn, a nagy zeneszerző igazgatta.

Szajhagyományként azt is megőrizték Eszterházy Miklósról, hogy 1809-ben I. Napoleon őt szemelte ki Magyarország királyául és meg is kínálta a koronával.

Bál-bál után következett, az ünnepi színi előadások, fényes tűzijátékok a schönbrunni parkban és a nagy katonai diszszemlék egymást váltották és az idegen hatalmak képviselői, a temérdek külföldi, a ki akkor Bécsben megfordult, nem győzött eleget beszélni a sok fényről és pompáról.

A kongresszusi napok lezajlása után nagyon hosszú ideig nem látott Bécs olyan sok ünnepélyt, mint akkor, mert a legközelebbi nagy ünnepség, V. Ferdinánd magyar királyllyá való koronázása már honi földön, Pozsonyban ment végbe 1830. szeptember havában.

A kongresszus fényes napjaira emlékeztek még Bécsben az a két oszlop, a mely a schönbrunni park Hietzing felé vezető kapuja előtt áll. Tetején a francia sas merészen emeli szárnyát és mesél a késő unokáknak hatalmas Czézárokról, a kik egykor itt intézték Európa sorsát.

Celesztin.

Rimély Károly dr. püspök jubileuma. Barsvármegye tudvalevőleg egyik legutóbbi közgyűlésén K a z y János főispán indítványára elhatározta, hogy Rimély Károly dr. besztercebányai megyés püspök áldozópapjának ötven éves évfordulóját megünnepeli. Az ünnep három napon át tartott Garam-Szent-Kereszten, Pázmán Péter bitoros által épített püspöki lakban, a hol a besztercebányai püspök általánosan tartozkodni szokott. Az ünnep bevezető része Besztercebányán folyt le, a hol a püspöknek Z a l a György által készített szobrárt leplezték le. Az ércz szobor a besztercebányai papnevelő intézet rózsákkal beültetett udvarán emelkedik. A szobor igen kitűnően sikerült, élethiven adva vissza a püspök nemes vonásait és atyai szeretetét sugárzó szemeit. Az oszlop, melyen a mell-szobor áll csonka piramis, karszti márvány előoldalán Rimély püspök czimere és jelmondata: Age cogitate fertiter látható, a hermelin palásttal és rendjelekkel díszített szobor magassága 0-90 m. V i s n o v s z k y prépost kanonok és K l e i n László igazgató tartottak a nagy közönség jelenlétében a szobor előtt beszédeket, azután P a r t h y Gizella urhölgy vezetése alatt 24 fehérruhás leány megkoszorúzza a szobrot. Rimély püspök Romából jövet június 28-án érkezett meg a garam-berzenczei állomásra, a hol a

megyei Szt. Kereszt és a lelkeskedő papság küldöttsége és óriási közönség várt rá. Az üdvözlő beszédet F i n k a Sándor garam-szent-kereszt-i főszolgabíró tartotta, mely után a püspök kocsiául ült és a küldöttségektől s a közönségtől kísérvé, a tiz kilométerre fekvő Garam-Szent-Keresztre hajtatott. A saskői vár előtt bandériummal fogadták a hazérkező püspököt, a kit az első diszkapunál Z i p s e r Lajos körjegyző, a másodiknál az iskolágyermek élén S z é k e l y Aranka, az urad. erdőmester bájos kis leánya, s nagy közönség üdvözölt. A templomnál S z e p e s s y József főesperes tartotta a beszédet, mely után T e d e u m o t mondott a püspök. A második napon délután díszelőadás volt, a melyen megjelent Rimély püspök is. Este harangszó után pedig fátylmenetet rendeztek tiszteletére. Háromszáz fátyl és nagy közönség vett részt a menetben. Ruffly Pál Ujbánya orsz. képviselője igen nagyhatású beszédet tartott s a jubiláló püspök mélyen meghatve mondott köszönetet az óvációikért. Ezután a fölbogozott várost kivilágították, a hegyeken pedig örömtüzeket gyújtottak. Június 30-án Rimély püspök nagy segédlettel jubiláris nagy miséjét mondotta el, ez alkalommal használta a lelkeskedő papságának ajándékát, a díszes aranykelyhet. A küldöttségek fogadása következett a mise után. A püspök, elsőnek mise előtt egyházmegyéje papságát fogadta, amely ez alkalommal nyújtotta át a papság ajándékát a 800 frt. értékű kelyhet. A jubiláns könyezeve mondott óvációjukért köszönetet. Aztán br. R a d v á n s z k y János főispán vezetése alatt Zólyomvármegye törvényhatósági küldöttséget, majd K a z y János cs. és kir. kamarás főispán vezetése alatt Barsvármegye küldöttséget, melyhez Léva, Körömcsbánya és Ujbánya városok is csatlakoztak fogadta az ősz főpap. Főispánunk üdvözlő beszédére igen meleg hangon válaszolt. Ezután a következő küldöttségek kerültek sorra: Az esztergom egyház megyei papság küldöttsége, a F. M. K. E. küldöttsége, a körömcsbányai magyar egyesület, a kath. tanítószög, Besztercebánya és Selmeczbánya sz. kir. városok és Szt.-Kereszt közönség küldöttségei. A püspök minden küldöttséget az igaz öröm és a meghatottság melegeivel fogadott. A három napos ünnepségeket 200 teritékű banket zárta be, melyet a jubiláló püspök adott vendégei tiszteletére. — Az ünnepelt mondotta az első pohárköszöntőt a papása, utána K a z y főispán, majd Bars és Zólyomvármegyek alispánjai, K i t t e n b e r g e r esperes éltették a jubilánst mint főpásztort és vármegyénk társadalmának kiváló tényezőjét, nemzeti kulturánk apostolát, majd R ó z s a István lekeri esperes plébános felőlvasta felséges Urunknak meleghangú sürgönyé, ami egész lelkesedéssel töltötte el az ünneplő közönséget; végül R o z m a n i t s Timót lévai kegyesrendi tanár nagyhatással köszöntötte fel a püspököt mint tanítót, mint

tanítók nagymesterét, ki lelkenek egész erejével csügg népének jólétén, s szeretettel ápolja a közoktatás ügyét. A gazdag teritékű ebéd lelkes hangulatban délután 5 órakor ért véget.

Különfélék.

— **Hymen.** S c h w a r c z Aurél törvényszéki jegyző, városunk szülöttje jegyet váltott K r a p f Margit kisasszonnyal Török-Becsén.

— **Lobkovicz herceg Körömcsbányán.** F. évi június hó 25-én Lobkovicz Rezső herceg tábornagy, a IV. hadtest parancsnoka Jahl Gusztáv ezredes tábornagy adjutáns, Czibulka Hubert lovag és Pármán Oszkár altábornagy, — Zalavszky Jelita Severin lovag, Léderer Arthur báró és Potyorek Oszkár vezérőrnagy, — Radanovich Henrik, Schruttek Károly, Ponos Alajos Stenzl Alajos Ruling Herman báró, Feigl Ede, Wischinka Adolf, Michl Arnold, Suchy Tivadar, Jovanovics Lázár, dillmonti Dillmann Oszkár, kövesházi Köves Herman és boldogfalvi Bartl Károly ezredes, — Rebracha Károly és lovag Henrique János őrnagy és 6 táborkari főtiszt kíséretében gyakorló utazást tett Körömcsbányára. — A herceg, kíséretével Zólyomból kocsin jött. Körömcsbánya város határán Palkovich Emil rendőrkapitány üdvözölte rövid szavakban a társaságot; a herceg megköszönve a fogadtatást a rendőrkapitányt nyíltan köszönte a rendőrkapitányt nyíltan köszönte a városba hajtatott. — A magas katonai társaság elszállásolása a körömcsbányai publikum ösmert előékenysége és udvariassága folytán semmi nemű nehézséget sem okozott a rendőrkapitányságnak. A társaság megérkezve, a „Szarvas“ vendéglőben megebédelt, ebéd után megnézték a pénzverő hivatalt, hol Reitzner Miksa m. k. főbánya-tanácsos szolgált magyarázatokkal; innen a Rapoport-féle bányaművekhez mentek, hol Schwartz Gyula bányagazgató kalauzolta a társaságot. — Este 7—9 óráig megbeszélő tanácskozást tartott a herceg a „Szarvas“ vendéglőben. Másnap azaz 26-án a reggeli gyorsvonattal Budapestre utazott a magas katonai társaság.

— **Rimély Károly besztercebányai püspök hazatérése.** Rimély Károly bbányai püspök ő méltósága római utjából — hol 50 éves áldozatsága alkalomból hálaadó isteni tiszteletet mutatott be a Mindenhatóknak — f. évi június hó 28-án tért vissza székhelyére. Utjában Körömcsbányán üdvözölték, illetve kíséretéhez csatlakoztak, s egész Garam-Berzenczei maradtak kíséretében. Dr. Ruffly Pál orsz. gyűl. képviselő, Belházy Imre körömcsbányai apát plébános, Palkovics Emil Körömcsbánya rendőrkapitánya és Baán Elemér körömcsbányai körjegyző. — Garam-Berzenczén nagy és előkelő társaság várakozott Ő mel-

lányka úgy el tudott vele játszódzni, kiverve fejéből a bolondos, fájdalomtelt panaszokat és hívta magával ki a mezőre és szüzi lelke aranyos vidorságával vitte tova a megelegedés, az ábrándok világába. Becézgette a nagy embert az a kicsiny pirospozsgás arcu lányka, mint játékszerével úgy bánt vele, hogy mosolyra keltse...

Mikor azután ott hagyta őt a nyár végével a fiatal ember, úgy érzé, hogy a szive fáj, összeszorul a vágytól, hogy ismét hallja annak az ifjunak mélabus beszédét, lássa a bánattól borongó arcot, a mély tűző szemeket... Visszajött nemsokára és megtartották a kézfogót. Elment azután és nem jött vissza többé soha... S a lányka boldogtalannak érzé magát, hervadt, hervadt lassan és sirba vágyott... fel a menyországba az angyalok közé.

— Volt egy jólelkű nővére, ki titokban szeretett. Olyan szép volt, mint egy angyal ég szín szemével, hóarczával és lesimuló aranyzőke selyemhajával... Boldogtalan volt, titokban szeretett. Szenvedett, mint egy martir égő kinjában perzselő hevű szerelmével, kejes gyötrelmével... Epedett titokban sajtó szívvél, végtelen sóváron. Fekete éjszakában, amidőn a vihar végigsepergte az utcákat, odajött hozzá az imádott férfi. Ő virasztott; és az örülésbe kergette a gondolat, hogy neki távoznia kell innen, mert különben meghal gyötrelmében. Levelet irt nővérenek: „Elmegyek veled, mert otthont ígért nekem, elmegyek veled, akit még nem láttam soha közéről, aki tölem el volt szakítva, elválasztva, mintha én fogoly lettem volna, megközelíthetetlen. Elmegyek veled és nem kérdezem, hogy hova visz, elmegyek, mert nem tudok a szívomnek parancsolni, követem vakon. Ne itélj el, ha el is itél a világ, ha tudná, a halottak mindent tudnak, apánk a zsarnok és te én édes Jolánom éljetez boldogul!... El is ment. Reggel ott találta meg ezt a levelet és abban a lesimuló aranyzőke te-

kereset... És vissza jött a nővér néhány hónap mulva rongyokkal takarva sebzett testét, lázas viharos, vad éjszakában holt betegen, mint egy koldus vánszorogva nyomorultan. Meghalt másnap és a megtört lelkű nővér megsíratta...

Multak az évek... kihajtott szívében újra a szerelem és szeretett igaz szenvedélyvel egy gyönyörű férfit, ki a társaság hölgyeit rajongásra kelté. Kitzűzték az esküvő napját s midőn már az esküvőhöz minden előkészület meg lett téve, midőn a menyasszony szerelmes szive teljes boldogságban áradozott, jött a völegényi lesújtó hír, hogy apja meghalt és haza kell mennie... Haza ment és nem sokára jött a levél tőle: „Az ég adjon erőt fájdalmam elviseléséhez. Anyám akaratához mást kell oltárhoz vezetnem. Él j boldogul!“ A menyasszony elkeseredett és daczolt, tüntetett a hűtlen völegény ellen, kinek gazuag mátkát jelölt ki az anya, de a leánytól kosarat kapott. Tüntetett és el tudta fojtani szerelmét, daczolt lelke egész keserűségével. Körülrajongták imádói s ő szórta gyönyörű szemei szédítő pillantását. Megbűvölte ismét a hűlenné lett völegényt, ki örülten beleszeretett most és mint bűnbánó könyörgött bocsánatért. De ő törhetetlen maradt... feledni akart és tudott, mert daczolt... s az előtte örült fájdalmában vonagló és kegyelemért eső férfúnak teljes daczczal mondá: Soha, soha!...

S most ott ül falusi lakában és hullajtja könnyeit az elsárgult csokrokra, összezsugorodott virágokra...

Künn rázza a vihar az ablakot és a vén leány szemeiből valami melegség sugárzik ki a remény derűjével arczára. Majd a megelegedett bosszu vonaglása fut végig rajta:

— Rázzad csak bösz vihar az ablakot, rázzad csak.

... Eljön nemsokára a másik fergeteg

is és a semmiségbe sodor engem, mint egy elfonyadt, elsárgult levelet...

Gedő Simon.

Megszegett eskü.

A sötétülő szobában csendesen egymáshoz simulva ülnek a boldog szerelmesek. A komor ónémet butorokkal tele rakott szoba egy templom hajójához hasonlít, legalább úgy találja a leány e perczben, mikor édes eskük hangzanak imádottja és imádója ajkáról.

— Szeretlek, szeretlek, esküszöm a jó Istenre, ki veled összehozott, hogy szeretlek s nem hagyalak el a sirig. Enyém lész és én senki másé.

— Oh Istenem, milyen boldog is vagyok! susogja önkénytelenül a leány s még jobban oltasimul a férfi kőbléhez.

S míg szőke fűrtő fejét ott pihenteti, gondolatai elszállanak, visszazáznak a multba, s maga előtt látja Gézát, ki akkor még nem volt hozzá olyan jó, olyan szelid és aki akkor még nem is szeretete őt.

S a kis leány mind görcsösebben szoritja magához a fiatal embert, mintha félne, hogy az egyszerre eltűnik mellőle. S félelmét szavakba is önti,

— Oh, ha mindez csak álom lenne!

— Ella, való ez, édes, legedesebb való.

— Milyen nehéz is e valót elhinnem. Hogy is ne! mikor olyan csunya rideg s szivettépő volt réam nézve csak egy év előtt is a való, mely most feledhetlenül szép

— Már megint a multra gondolsz?

— Ne haragudjék érte Géza, de sokszor eszembe jut az a báli jelenet. Eszembe jut, mikor párnám közé bujok s noha fáradtnak érzem magam, nem hagy álmodni s eszembe jut ilyenkor, mikor karjai között vagyok s nem enged hinni...

— De Ella!

— Hogy is történt. Ott álltam a terem közepén, néztem Vilmát, ki gyönyörűen

lejtett Lehoczky hadnagygyal. Őn is mellettem állt s nézte... nézte, mert őt perczel előbb őn kérte fel s kosarat kapott... Én már akkor is szerettem magam s nagyon sajnáltam, hogy Vilma oly kegyetlen önhöz. Oda fordultam önhöz s vigasztalni igyekeztem. Nagyon bárgyu lehetett az én naiv szívem vigasztalása. Azzal akartam — én bohó — vigasztalni, hogy megmondtam, miszerint ne számitsen Vilmára, mert az nem szereti Önt. És őn akkor... akkor azt mondta sértően és daczosan:

— Én pedig magam nem tudnám szeretni — Ella kisasszony — soha!...

— Bolond voltam akkor. Elláskám édes, mert hisz látod, hogy szeretlek, milyen végtelenül szeretlek és esküszöm, hogy örökké szeretlek... nem hagyalak el soha...

Egész sötét lett a szoba s nem lehetett megkülönböztetni a tárgyakat, És Ella egyszerre világosnak találta, gyertyák százai égtek, oltárt látott maga előtt s ő maga ott térdelt Gézájával a pap előtt... Pedig csak a lámpát hozta be a cseléd.

Hét hó mult el azóta s Ellát egyedül találjuk a komor szobában. Nem látja már templomhoz hasonlóan a négy falat, inkább találja kriptához hasonlóan. De a kriptába halottak vannak — s az ő szive él, vérzik s fáj.

Könnyeiével fűrészi a pamiagot, hol néhány hét előtt még együtt ültek Ella és ő... kit most mint esküszegőt nem csak gyűlölnie, de megvetnie kell. Nem az fáj neki, hogy boldogtalanná tette, mert hisz az volt ő, mikor még nem szeretete, hát csak újra az lett, mikor már nem szereti, de gyalázatoságot lát az esküszegésben s ez fáj, ez öli oly nagyon.

A földön széjjel tépett papir darabok hevernek. Szegény leány nagy bajjal összerakja újra s zokogva olvassa el újra meg újra:

„Mélyen tisztelt Ella kisasszony!

tóságára, hol Finka Sándor járási főszolgabíró járása nevében meleg szavakban üdvözölte a jótékony és hazafias főpapot. A püspök megköszönte a szép fogadtatást, kocsira ült s a hintók egész sorának kíséretében székhelyére Garam Szt.-Keresztre hajtatott.

Esküvők. Levatic László földbírókocsit múlt hétfőn esküdött örök hűséget menyasszonyának Kálténbach Elzának, Kaltenbach eszternyei nagybirtokos szép leányának. A polgári és egyházi kötés Osztályban és Kosztolányban történt. Násznapok voltak: Levatic Gusztáv ügyvéd, Levatic Kálmán pozsonyi törvényszéki bíró. — Matula Gyula, nyomdánk szedőinek vezére Péter-Pál napján vezette oltárhoz szerető menyasszonyát, Szabó János lévai polgár kedves leányát Erzsikét. — Fodor Antal pusztatói uradalmi főgépész ma esküszik örök hűséget Gális Géza garam-szt.-györgyi körjegyző bájos nővéreinek Ilonkának, Garam-Szt.-Györgyön.

Meghívó. A bars megyei gazdasági egyesület 1898. július 16-án szombaton d. e. 9 órákor Leván a város ház termében tartandó rendes közgyűlésére. — 1. Alapszabályok módosítása a multkor közgyűlés alapján a tagok számára való tekintet nélkül. 2. Mezőhegyesi tanulmány kirándulásról való beszámoló és a jövőben tanulmány kirándulások rendezése. 3. Szövetkezetek létesítése kis gazdák érdekében. 4. Jégkárbiztosítás és becslés. 5. Miniszteri és egyéb átiratok. 6. Folyó ügyek és indítványok.

Városi közgyűlés. Léva város képviselő-testülete július 27-én tartotta évnegyedes rendes közgyűlését, melyen az elnöklő polgármester bejelentette Frank Ferencnek, a kegyes tanító rend főnökének elhunytát. A közgyűlés jegyzőkönyvbe iktatni rendelte a kiváló férfi elhunytá felett érzett részvétét. Ezután bemutatott a vármegyétől visszaérkezett 1898-évi költségvetés melyet a vármegye akként módosított, hogy az üresedésben levő II. tanácsnoki állás is betölttesse, amely ellen kérelem felterjesztését határozta el a közgyűlés, mint hogy a jövő hónapban egy új szervezkedési szabályrendelet alapján újból szervezve lesz a tisztikar is így egy hónapra felesleges ez állást betölteni. Tudomásul vétették mult évi gyám pénztári számadás 73472 frt. 23 követelel és 74449 frt. 19 kr. fedezettel, s a megyéhez felterjesztetni rendeltetett. Elfogadta ezután a közgyűlés a néb. Simor János hercegprímás által a lévai főgymnázium fenntartására adományozott 10 000 frt. alapítványról szóló alapító levél tervezetét, továbbá az évről érvényes képviselő-testületi tagok névjegyzékét de csak a beadott felelősekre való tekintettel. Tudomásul vétették a kereskedelemügyi minis. ter leirata a mértékhitelítő hivatal felszerelési költségének kifizetése iránt, amelyet a város évi 100 frtos részletekben törleszthet. Helyt a közgyűlés a n. k. tanítók kérvényének,

Nem vagyok méltó szerelmére. Sokáig késtem és haboztam, hogy önnek ezt bevalljam. Vagyok, voimam s maradok a régi, könnyelmű fiú, ki nem tudja felogni az élet komoly oldalát s nem tudja megbecsülni az igaz szerelem értékét. Esküszögő leszek ugyan, de inkább leszek jellemtelen ön előtt, mintsem tönkre tegyem önt, kit legalább is tisztetek. Ezért kérem feledjen el s irson ki szívéből.

Spányi Géza.

— Megcsalt, itt hagyott! zokogja a leány s könyben uszó szemei előtt újra meg-elevenedik a régi kép, a báli jelenet.

— Tudhattam volna! Minek is hittem neki . . .

Pedig Géza jobban szerette Ellát s jobban szereti mint valaha. Ő is kriptának látja a maga szobáját, melynek pamlagain bundák, vánkások s pokróczok között ül kimerülten, beteg. Előtte kis asztalán orvosságok és köpő-csésze . . . Beteg szegény fiú, nagyon beteg, gyógyíthatatlan. Nem csak a szive, de a melle . . . tüdeje is beteg s csak azért faj a szive is olyan nagyon.

Hadgyakorlaton hűtötte meg magát. A menekülő ellenséget kellett öldöznie s futó lépésben mentek kilométereken át. Mikor megálltak, egy öreg asszonyt látott maga előtt, ki a katonáknak csitromos vizet és hűsítőket árult. A főhadnagy megrémült a boszorkány szuró pillantásától, önkéntelenül összerendezte, de azután mégis odalépett hozzá s megivott egy pohár hűsítőt.

Ez tette mellbetegé. Sokáig feküdt élettelen és halálak küzdve. De megmaradt az életnek, csak hogy beteg tudóval, horhadó mellett.

Igy nősüljön-e, így vegye el azt a szép leányt? Nem! inkább lesz jellemtelen, gyalázatos ember Ella szemében.

Ezért írta meg azt a levelet. Így szegte meg esküjét.

Vörös Lajó.

hogy fizetésükből 50 frt. tekintessék lakbérnek s a többi törzsfizetésnek. Majd megbizta a polgármestert a városi regale kötvények értékesítésével. Több apróbb tárgy tudomásul vétele után végül bejelentette a polgármester a honvéd parancsnokság azon átiratát, hogy a katonai kincstár nem hajlandó a lak-tanyához vezető út utca kinyitására kölcsönt adni, mire elhatározta a közgyűlés, hogy a kákai utra nyíló utca kinyitassék s ennek költségei a jövő évi költségvetésben előirányoztassanak. Ezzel a gyűlés véget ért.

Eljegyzés. Mrás József, baglyasi tanító mult hó 29-én váltott jegyet Báthban, néhai Ollik Mihály hontvármegyei tiszteletbeli főszolgabíró kedves leányával, Margittal.

Névmagyarosítások. Reichel József bezeretei illetőségű jalmi lakos vezetéknevének „Révai“-ra, Jarjabka József kisel-falusi lakos vezetéknevének „Olmáni“-ra és Seszták János lekéri illetőségű tomesvári lakos vezetéknevének „Szegő“-re kért megváltoztatását a belügyminiszter megengedte.

Gyilkosság. Vámos-Ladányban nem valami kedvező a közbiztonsági viszonyok. Ez évben harmadik gyilkosság híre veri fel a békés polgárok nyugalmát. Mult vasárnap éjjel Tompa János kanász a falu végén levő háza felé tartott midőn ismeretlen tettes megtámadta s fejét több csapással beütötte. Tompa életveszélyes sebei következtében kedden kiszendvedett. Hulláját törvényszéki orvos boncolta fel. A nyomozást egy a bíróság, mint a csendőrség a legszelebb merderben folytatja. Ugy látszik a szegény kanász boszúnak lett áldozata. Mint utólag értesülünk szerdán már sikerült kézrekeríteni a tetteseket Berecz Jónás és Szabó Simon személyében. Tettsüket nem tagadják és azt is bevallják hogy bosszúból követték el a gyilkosságot. Szabó és Berecz szerdán este a csendőrség erősen megvasalva hozta be a kir. járásbíróhoz börtönébe.

Jégverés — Istencsapása. Siró emberek ezrei tekintenek föl az egre, mely a szerencsétlen nép egész esztendei munkájának gyümölcset s egy következő esztendő jó reményességét egy óra alatt tönkre tette f. hó 27-én délután. — A nyugatról szennyes sarga világos fellegek tornyosultak fenygetőleg vidékünk fölé. Este 9-fel tíz óra tájban csakhamar megindultak a menny paritakövei s eleinte apróbb, majd dió es tyuktojás nagysága szemekben hullottak az Isten áldására. A jégverés körülbelül 3-4 perczig tartott kinn a gabonát tette tönkre, benn a városban háztetőket rongált és több ablakot zuzott be. Nagy-Sallóban ugyanaznap háromszor volt jégverés, d. u. 4 órákor, 6 és 8 órákor. A határt ugyszólván teljesen elpusztította. Zselizről írják, hogy ott tyuktojás nagysága szemekben este 8 órákor mint egy félóraig tartó jégverés volt. A termést teljesen tönkre verte, holott már régen nem ígérkezett oly jó aratás, mint most. Igen sok kárt okozott az épületeken is mert megrongálta azok tetőzetet és beverte ablakait. A kis gazdák legnagyobbára nem voltak egész vidéken jég ellen biztosítva mert erre már 20 év óta sőt némely vidéken emberemlékezett óta nem volt jégverés. A biztosító társulatoknál itt Leván 24 óra alatt több mint egy millió kárt jelentettek be. A jég felhők Komárom feől huzodtak felénk és Ipolyás felé vonultak romboló munkájukkal. A 8 nap határidő még le se telt s a pénzügyigazgatósághoz már több mint száz község fordult adóellen-gedésért. Ez arra indította derék pénzügyigazgatókat, hogy felterjesztést tegyen a miniszterhez, a végrehajtásoknak enyhebb fogantatására, illetve bizonyos időre annak teljes beszüntetése iránt.

Iskolai ünnepélyek. A Paulai Szent Vinczéről nevezett irgalmas nővérek vezetése alatt álló ovodában és leányiskolákban az évről évi vizsgálatok június hó 19-étől 24-ig folytak le Kvassay István ker. alesperes és egyházi tanfelügyelő elnöklése alatt és nagyszámú szülők s a tanügyiránt érdeklődők jelenlétében, akik mind örömmel és meglepéssel hallgatták a növendékek szép tudásról tanuskodó feleleteit. — Junius 25-én d. u. 5 órákor záróünnepélyre gyülekezett össze egy a növendékek serege, mint városunk intelligenciájának igen nagy része, főképpen diszes hölgykö-zönség, amely zsúfolásig megtöltötte az intézet nagy termét. A záró ünnepély zene, ének és szavalati darabok előadásából állott s oly magas színvonalat ért el, amiről, tekintettel a szereplők korára, nem is számítottunk. A zenei részt magasabb szabású műdarabok képezték, amelyeket a szereplők: Batizy Irma, Berger Margit, Uhrin Irma, Hruska Irma, Honecz Margit biztos tudással, szép technikával es zenei érzéssel adták elő. A szép előadás sikere tanúbizonysága azon alapos zenei vezetésnek, azon kitűnő tanítási módnak, amellyel a zongora tanítást Mück Lukréczia nővér zenetanító végzi. A szavalatok: Fülöp Károly Martos Ferenczről, szavalta Ehrenstein Szidónia; Utolsó sor, Várady Antaltól, szavalta Málasy Margit és Rákóczy Ferencz, Rodostón, Várady Antaltól, (melodráma, zenéjét szerelte Abrányi Kornél), szavalta Fejes Etelka, zongora előadást játszottá Uhrin Irma. Kik igen szép előadásokkal nagy tetszést arattak. Főképpen Fejes Etelka igazi művészet-tel tolmácsolta Rákóczy érzelmeit, amihez a zenei rész is igen kitűnően volt előadva.

Schmack Alerina nővér valóban nagy gondot fordít arra, hogy a növendékek a szép magyar nyelvet zengzetesen fejezzék ki. Az ének részek is, amelyeket az énekkar adott elő Richter Ferencz énektanár kitiűnő be-oktatása és ügyes vezetése mellett nagy hatást keltenek. Az igazán szép ünnepélyt ft. Báthy László plébánosnak és igazgatóznak a növendékekhez intézett gyönyörű szónoklata zárta be. — A következő napon d. u. 5. órákor ismét ünnepélyre gyűltek össze a zárdában a növendékek és a diszes, főképen hölgyekből álló közönség, hogy a növendékek kifejezést adjanak tiszteletüknek és szeretetüknek kedves igazgatójuk és tanárak Báthy László iránt nevenapja alkalmából. — Ez ünnepély is zengora, ének és szavalati előadásból állott, közben pedig: A megzavart multság című 1 felvonásos ifjúsági szindarabot adták elő Fejes Etelka Berger Margit, Málasy Margit, Málasy Aranka Ivankievics Jenő növendékek. — Ezután a különböző osztályok növendékei elmondták üdvözlő beszédeiket az ünnepelthez egyik kedvesebben mint a másik. A főüdvözlő beszédet Richter Ella polg. isk. IV. oszt. növendék mondta, a mire Báthy László pléb. meghatóan válaszolt. — A vizsgálatok s az ünnepélyek alatt számosan nézték a növendékeknek igen szép és gazdag kézimunka és rajzkiallítását, amely több mint 1000 drbot foglalt magában.

Feleség gyilkos. Szűcs Pál garam-löki gazda ember f. hó 20-án este boros fővel tért haza kocsijával a fuvarozásból, s mert neki nehezen ment az, feleségét unszolta hogy a lovakat kifogja. Az asszony akaratoskodott, Szűcs hát maga fogta ki a lovakat. Aztán betért vacsorázni, de már sötét gondolatokkal lelkében. Amint vacsora után az asszony a főző edényeket rakosgatta a szobában a szegekre, ura hátulról orvul megtámadta és egy sötét vas-szal hatalmas csapást mért a fejére. Az asszony menten összeroskadt s csak másnap tért úgy, ahogy magához. Szűcsöt a csendő-rök letartóztatták, a bíróságnak átadták, hol most a bünyvizsgálat ellene gyilkosság kísérlete miatt folyamatban van. Az asszony ma is élet-halál közt lebeg.

A keresk. és iparkamara adománya. A besztercebányai kereskedelmi és iparkamara Tuschnay János soproni állami felső kereskedelmi iskolai növendéknek Tuschnay József Léva város aljegyző fiának ösztöndíjjal 100 frtot adományozott.

Vizbefutó kis gyermek. Vörös Bertalan lévai mázolónak másfél éves kis fiac-kája Rudi f. hó 28-án délelőtt, míg édes anyja a főzéssel és a többi öt apró gyermek gondozásával foglalatokodott, addig a piz-cike kímászt az nyitvalevő konyhaajtón az udvarra s az eresz alatt levő dézsára kapaszkodván az egyensúlyt elveszté s fej-jel a vízzel telt dézsába bukott és mint-hogy kinos vergődésén senkisémet vette észre belefult. Csütörtökön ejtették meg a hivatalos boncolást, melynek végeztével eltem-tették a szerencsétlen kis Rudikát.

Állandósított vasúti menetrend. A besztercebányai kereskedelmi és iparkamara f. hó 15-én tartott teljes ülésében elhatározta, hogy a Léváról déli 12 óra 12 perczkor és a Garam-Berzenczéről este 6 órákor induló vonatoknak — melyek az államvasúti igazgatóságterve szerint csak június 15-től augusztus 30-ig közlekednek — állandósítása végett a miniszterhez folyamodni fog a mit már előzőleg a lévai kereskedelmi csarnok is tett.

Elfogott postásikkasztó. Tavaly júniusban a lévai postahivatalnál bünyös manipuláció nyomára jöttek. Kiderült ugyanis hogy Krapka Gáspár posta szolga Szepesi nevű kollegájával, már fél év óta károsította a kincstárt az utánvételes küldemények rendszeres elikkasztásával vagy a pénzék hűtlen kezelésével. Szepesit akkor azonnal letartóztatták, Krapka azonban megszökött és sokáig ismeretlenül bolyongott. A mult héten aztán sikerült őt a fővárosi rendőrségnek kézrekeríteni. Letartóztatták s erő-s fedezet mellett a lévai kir. járásbíróhoz börtönébe szállították.

Jótékonycélú quodlibet a czime annak a mulatságos előadásnak, melyet Sütkey V. Jenő színész Rozmanits Timót tanár közreműködésével ma fog megtartani a Nyitrai kertben. Az öreg színész megérdemli a közönség pártfogását, már csak azért is, mert bár maga is jóformán rászorul a jótékonyra, a jövedelem egy részét megis az árváknak szánja. Belépti jegy 60 kr., állóhely 30., karzat 20 kr. Felül-fizetések tekintettel a jótékony célra hirlapilag köszönettel ayugtáztatnak. Kezdeté este 8 órákor.

Léván június hónapban meghaltak. özv. Zsidó Andrásné, szül. Dóka Julianna elt 80 évet; Báres Róza, elt 1 évet és 1 hónap; Uhlárik Béla, elt 25 évet; Feldman Lizi, elt 14 2/3 évet; Vörös Rezső, elt 1 évet és 6 hónapot.

Közgazdaság.

Felhívás a jégkár becslés ügyében jégkárvalott gazdaközönségünkhöz.

Óriási károkat tett a jégverés vármegyénkben.

A biztosítás által legalább egy részét visszakaphatja a gazda, ha a becslés igazságosan történik, sajnos a részvénytársasá-

gok a kisgazdákat rendszerint ilyenkor kizsákmányolják különösen ily millió forintokra menő általános kárnál, melyet a gazda amogy is több évre fog megcsinálni.

A barsvármegyei gazdasági egyesület különösen az istápolásra szoruló kisgazdák érdekében felhívja a gazdaközönséget és a tenni hivatott előjáróságokat, hogy a kárfel-veleknél a gazdasági egyesület képviselét is vegyék igénybe oly formán, hogy azt bejelentik a biztosító társaságnál, hogy magukat közösenként a gazdasági egyesület kiki-ldöttével képviseltetik, a gazdasági egyesület titkárnál Levatic Lászlónál szintén bejelent-sék, hogy azt igénybe veszik és tudassák pontosan, hogy a kárfelvétele mikor történik, mert az egyesület szakembere nem fogja engedni semmi körülmények közt az igazságtalan becslést.

A bars megyei gazdasági egyesület.

Közönség köréből.

Néhány szó a nagy-sallói csata 50 éves évfordulójának megünnepléséhez.

1849. évben Nagy-Sallóban győzedel-mesen vívott csata 50 éves évfordulójának megünneplését, a szabadságharc egyik emlékünnepe Barsvármegye közönsége nevében 1898. évi június hó 16-án tartott évnegyedes törvényhatósági közgyűlés vette fel, s meghozta erre vonatkozó határozatát.

Nagy-Salló s annak előljárai csak ujong-tak s örülni tudtak, hogy az általuk is már előre tervezett évforduló méltó ünneplését Barsvármegye tekintetes törvényhatósági bizottsága magáévá teszi, s az évenkénti illő kegyelet lerovását a jövő évben a nagy naphoz méltóan kifejezésre juttatja.

Az emlékmű felállítására óta annak gondozása évenkénti megemlékezés a Nagy-Salló-ba lezajlott történelmi nevezetességű eseményre a hazafias közönségre s előljároira hár-malott, kik nem késtek kötelességük teljesítésében, s minden tőlük telhető elkövettek a hazafias erények ápolására önjerejük-ből, ugy anyagilag, mint erkölcsileg; s elvitték áldozatukat községükben diszlo oltárukhoz.

Fent említett határozattal, Nagy-Salló s ennek előljárai örözzék kincsükhez jövőre nem nyulhatnak, némán befolyástalanul nézik, miként intézkedik a kijelölt küldöttség, s miként kénytelenítették az egyszerű községi előljárai az általa évek óta saját belátása, s egyéb támogatás nélkül sikeresen végzett ünnepi teendők tetlen szemlélésére, holott kebelében már évek óta érleli a nagy napot.

Örülni tudunk, hogy látjuk a küldöt-ségben megyénk főembereit, kezükbe tehet-jük le ereklyénket; csupán egy fáj és se-bezte meg szívünket, hogy mellőztetett a községi képviselet, — előljáraságunk, — kik bizonyára, azért kénsí nem fognak ünnepi hálájuk méltó lerovásával.

Kelt Nagy-Salló, 1898. június 24.

Egy nagy-sallai.

Menyasszonyruha-selyem 65 krtól

14 frt 65 krtól méterenként, — valamint fekete, fehér és szines **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krtól méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát fogyasztóknak postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultival küldenek. Henneberg G. selyemgyárai** (cs. és k. udvari szállító) **Zürichben.** — Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levél-bélyeg ragasztandó.

Lévai piaciárak.

Rovatvezető; Kónya József rendőrkapitány. Buza m.-mázsánként 10 frt 60 kr., 11 frt. 20 Két szerez 8 frt 30 kr. 8 frt 50 kr. — Rozs 7 frt 80 kr. 8 frt 30 kr. Arpa 7 frt 30 kr 8 frt 70 kr. Kukoricza 6 frt 10 kr 6 frt 40 kr. Bab 7 frt 10 kr. 7 frt 40 kr. Zab 7 frt 80 kr 8 frt — kr. — Lencse 7 frt 60 kr. 7 frt 80 kr Köles 4 frt 10 kr. 4 frt 30 kr.

Nyiltér.

I.

Egy kertészet Léván

összes berendezéssel, azonnal átvehető; halál-estet miatt. — Bővebbet a kiadóhivatal.

II.

21,421. I. 1898. szám.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. Pénzügy-miniszterium f. é. május 30-án 22,744. sz. a. kelt rendelete értelmében, köz-hírré tétetik, miszerint a kir. adóhiva-taloknál a be- és kifizetések teljesítésének ideje délelőtt 9 — 12-ig, délután pedig 2-től 5-ig állapotot meg.

Ezen időn kívül be- és kifizetések nem teljesíthetők.

M. kir. Pénzügyigazgatóság.

Léván, 1898. évi június hó 25-én.

T. Cz.

Alulirott uradalom, ar. maróthi üzletvezetősége, tisztelettel adja tudtára a tisztelt közönségnek, miszerint saját gyártmányú

Cserépkályháinak főraktárát

Bars és Hontvármegyéek részére

Pollák Adolf

porzellán és üveg kereskedőnek Léván (Bakó-féle ház) adta át.

A fennevezett ugy egyes kályhák szállítását, valamint teljes épületek kályhával való felszerelését, a legjutányosabb gyári áron vállalja el. Vidékre szivesen szolgál ajánlatokkal.

Tisztelettel
Gróf Erdődy Migazzy uradalom
Ar. Maróth.

A m. kir. államvasutak gép- gyárának vezérügynöksége
Budapest, Váci-körút 32. sz.

Ajánlja a m. kir. államvasutak gépgyárában készült **gőzcséplőgarnitúráit**, ipari célokra alkalmas „Compound“ lokomobiljait, teljesen vasból készült szalmakazalozó gépeit, gőz-kukoriczamorzsolót, Stibor-féle körtürészeit,
Milleneumi kaszáló- és arató-gépeit,
 továbbá **SACK-féle ekéit, boronait és egyéb gazdasági gépeit.**
Arjegyzék ingyen és bérmentve.

Klein Sándor
óras- és ékszerész
LÉVAN.
ezelőtt FELSENBURG FÜLÖP főüzlete.

Nagy választék alkalmi ajándéknak való tárgyakból: chinaezüst-árakból gyári raktár! Legjobb gyártmányu látszerárak

Törött arany és ezüstöt legmagasabb árban váltok be. Vidéki megrendelések gyorsan és lelkiismeretesen teljesítenek.

Arany férfi remontoir óra	30.-	frttól feljebb
Arany női remontoir óra	14.-	" "
Ezüst remontoir óra kettős fedéllel	8.-	" "
Ezüst remontoir óra egy fedéllel	7.-	" "
Nikl remontoir óra egy fedéllel	4.-	" "
Ingaórák farag. diófatokban egy felhuzással 14 napig járó művel	10.-	" "
Arany gyűrű (14 karat)	2.50	" "
Arany karperecz (14 karat)	8.-	" "
Arany függő (14 karat)	1.50	" "
Arany kereszt (14 karat)	2.50	" "

WALLA JÓZSEF
mozaik- és cementáru-gyára
építési anyagok raktára
BUDAPEST, VII., Rottenbiller-utca 13.

Vállalkozik:
Gránit-terazzo,
Betonirozások,
Medencék,
Csatornázások,
Szökőkutak,
Jászolok,
Cement-vizelők,
Cement-lapok és
Mozaik-lapokkal kövezések elkészítésére,
Fayence-lapokkal falburkolások stb.

Raktárt tart:
Kerám-lapok,
Kelheimi lapok,
Mozaik-lapok mettlachi módra,
Terracotta-árak,
Aszfalt tető-lemez,
Tűzálló téglák,
Kőagyag csövek,
Kémény toldalékok kőagyagból stb.

Gyáriraktára a Gartenaus Portland cement vizálló-mész-gyárnak.
Mennyezet nád-szövet-raktár (Stuccatur-Rohrgewebe)